BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLARI BİRLEŞİN!

İşçi Köylü Kurtuluşu

TKP/ML MERKEZİ KİTLE YAYIN ORGANI Nisan 1999 Sayı:124

Ayfer CELEP (Emine)

ŞEHİTLERİMİZE VERİLMİŞ SÖZÜMÜZ VAR! BİZ KAZANACAĞIZ!

Münire SAĞDIÇ (Meral)

Kemal TUTUŞ (Polat)

BEDELLER ÖDENEREK YÜRÜNÜYOR DEVRİM YOLUNDA VE ZAFER İLMİK İLMİK DOKUNUYOR KIRDA, KENTTE, FABRİKADA...

Parti ve devrim şehitleri çeşitli faaliyetlerle ve etkinliklerle anılmaya, halkımıza anlatılmaya devam ediliyor. Bu faaliyetler çerçevesinde, TKP/ML TİKKO militanları tarafından emekçi semtlerde yazılama ve kuşlamalar ve bildiri dağıtımı yapılmıştır.

Ümraniye Huzur Sitesi'nde 20 Şubat'ta çeşitli yazılamalar yapıldı. Yazılamalarda şu sloganlar yer aldı: "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!", "Karadeniz Kızıldeniz Olacak!", "Parti Şehitleri Yaşıyor, TİKKO Savaşıyor!", Yeniden İnşanın Mimarı Mehmet Demirdağ Ölümsüzdür!"

Kuşlamalarda ise; "Kızılordu TİKKO Katillerin Peşinde!", "Ya Kızıl Kanımız Toprağa Akacak, Ya Kızıl Bayrağımız Doruklarda Dalgalanacak!", "Gerillalar Ölmez, Yaşasın Halk Savaşı!", "Beşler Yaşıyor, TİKKO Savaşıyor!" sloganlarına yer verildi.

Savaş medyasının beyin yıkama ve uyuşturmaya dayalı, büyük bir azgınlıkla, ırkçılığı pohpohlayarak propaganda yaptığı, küçük beyinlerinin yettiği kadarki hayal güçleriyle senaryolar yazdığı, yalanlar uydurduğu, kahramanlık(!) hikayeleri anlattığı, zafer(!) naraları attığı şu dönem koşullarında Partimiz TKP/ML TİKKO'nun yaptığı her eylem halkımız için bir umut kaynağı, bir kıvılcım olmaktadır. Umut olmaya da devam edecektir.

Ayrıca Kürt ulusuna karşı yapılan katliamları protesto etmek amacıyla TKP/ ML TMLGB militanları tarafından İkitelli Parseller'de bir dükkanın kepenkleri üzerine "Türk ulusuna yapılan katliamların hesabını soracağız!" sloganının bulunduğu bomba süsü verilmiş bir pankart asıldı. Yine İkitelli'de resmi bir araç TMLGB militanlarımız tarafından benzin dökülerek imha edilmiştir. Tuzla Güzelyalı'da ise çeşitli yazılamalar yapılmıştır.

PKK lideri Abdullah Öcalan'ın ABD emperyalizmi ve uşaklarınca Türkiye'ye kaçırılmasıyla sonuçlanan faşist saldırıları protesto için Zürih'te, aralarında TKP/ML Yurtdışı örgütlülüğümüzün de içinde bulunduğu bir grup, Yunan konsolosluğunu işgal etmiştir. İşgal eylemine konsolosluk içinde 200, dışarıda ise 150'ye yakın kitle katılmıştır.

21 Mart Newroz bayramı zalim Dehaklara karşı Demirci Kawaların isyan, başkaldırı, direniş ve zafer bayramıdır. Newroz "yeni gün"dür, yeni yaşamdır. İşte bu gün dünyanın çeşitli bölgelerinde bayram havasında kutlanırken, yine ülkemizde devlet terörünün ve şiddetinin, katliamının adı oldu. Dehaklar elinde sözde çekiçlerle Demirci Kawa rolüne soyunurken, binlerce çağdaş Demirci Kawa gözaltına alındı, dövüldü, üzerlerine ateş açıldı, yakılan isyan ateşleri söndürülmeye çalışıldı. Buna rağmen Gazi'de, Ümraniye'de, Adana'da, Mersin'de, Batman'da, İstanbul'da, Ankara'da ve diğer birçok yerde Newroz bayramı adına yaraşır bir şekilde coşku ve isyan ruhuyla kutlandı. Polis "taş atan" çocukların üzerine panzerlerle, kalkan ve silahlarla giderek, yakaladığı çocukları duvar diplerine dizerek Dehaklığını göstermiş, isyan çocukları başkaldırı ruhunu bir kez daha ortaya koymuşlardır. Yani bu Newroz bayramında da roller tamamen yerli yerine oturmuştu.

İÇİNDEKİLER

BEDELLER ÖDENEREK YÜRÜNÜYOR DEVRİM YOLUNDA VE ZAFER İLMİK İLMİK DOKUNUYOR KIRDA, KENTTE, FABRİKADA.....2

ŞEHİTLERİMİZE VERİLMİŞ SÖZÜMÜZ VAR! BİZ KAZANACAĞIZ!.....3

BİTİREMEYECEKLER, VAR OLACAĞIZ VE AND OLSUN Kİ SİZİ KAVGAMIZDA YAŞATACAĞIZ!.....7

PROLETARYANIN, MLM PARTİNİN GÖZÜNDEN GENÇLİĞE BAKIŞI VE HALK GENÇLİĞİNİN GELECEKLE BULUŞMA KAVGASI OLARAK SİYASALLAŞTIRILMASI-ÖRGÜTLENMESİ VE SAVAŞMASI ÜZERİNE (I).....11

İŞTE BÖYLE ÇOĞALACAĞIZ, DÜŞENLERİ ÖĞRENMESİNİ BİLEREK YAŞATACAĞIZ!.....10

SİLAHLARI TANIYALIM.....14

ŞEHİTLERİMİZE VERİLMİŞ SÖZÜMÜZ VAR! BİZ KAZANACAĞIZ!

HALKIMIZA VE YOLDAŞLARIMIZA KALKAN ELLERİ KIRMAYA AND İÇTİK!
HALKIMIZIN VE YOLDAŞLARIMIZIN KATİLİ AYHAN ÇEVİK, ORDUMUZ TİKKO TARAFINDAN CEZALANDIRILDI!
HALK DÜŞMANLARI ER YA DA GEÇ CEZALANDIRILACAKTIR!
HALKIMIZIN VE YOLDAŞLARIMIZIN İNTİKAMI ER YA DA GEÇ ALINACAKTIR!

Savaşı savaşarak öğrenme azmi, halk düşmanı-işbirlikçilerden hesap sorma bilinci ve Parti ve devrim şehitlerini namluların kızıllığında yaşatma anlayışının önemli bir bileşenini oluşturduğu ilkeleri üzerinde ayağa doğrulma yöneliminde önemli mesafeler alan Partimiz TKP/ML önderliğinde mücadelesini sürdüren Halk Ordumuz TİKKO, 2 Mart 1999 günü Çankırı'da eli kanlı katil, halk düşmanı Ayhan ÇEVİK'e yönelik bombalı saldırıda bulundu!

Ayhan ÇEVİK adlı alçak Tokat valisiyken, Komünist önder Mehmet DEMİRDAĞ ve dört yoldaşımızın Ese Yaylası çatışmasında Faşist TC ordusunca şehit edilmelerinde başrolü oynayanlardan birisidir. Bu alçağın suçu elbetteki yalnızca yoldaşlarımıza karşı düzenlenen operasyonlara önderlik etmek değildir. Bu eli kanlı katil aynı zamanda Tokat'ta valilik yaptığı süre içerisinde, halkımızdan sayısız insanın işkence görmesinde, işbirlikçilik ağının örgütlenmesinde, mazlum Tokat Halkı'nın yoksulluğa, fuhuşa ve uyuşturucuya mahkum edilmesinde, kontra faaliyetlerinin örgütlenmesinde faşist TC'nin ildeki başı, örgütleyicisi olma görevini de yürütmüştür.

Partimiz TKP/ML tarafından işlediği bu suçlardan dolayı defalarca kez alçaklıktan vazgeçmesi ve Partimizin adaletine sığınması noktasında uyarılmasına rağmen bu alçak tam tersine suçlarını daha da boyutlandırmaya devam etmiştir. **Tüm bu uyarılarımızı, kendisini cezalandırmaya gücümüz yetmeyeceğini zannederek dikkate almamıştır. Bunca korumayla dolaşırken, kendisine hiçbir şey yapılamayacağını zannetmiştir.** O süreçten sonra, Partimiz TKP/ML'nin hakkında aldığı ölüm kararı ile harekete geçen Halk Ordusu TİKKO'ya bağlı bir birliğimiz bu alçağı ininde Partizan Öfkesiyle cezalandırmaya çalışmış, ancak tesadüfler sonucu bu alçak ölümden kıl payı kurtulmayı başarmıştır. Bu cezalandırma girişiminden sonra, bir taraftan korkusundan yakın korumalarının sayısını artırırken bir taraftan da alçaklığını sürekli geliştirmiştir. Bu

alçaklığı, 23 Kasım 1997 günü Partimiz TKP/ML'nin Genel Sekreteri, Komünist Önder Mehmet DEMİRDAĞ ve dört yoldaşımızın şehit düştükleri Ese Yaylası çatışmasının planlayıcısı ve yönlendirenlerinden birisi olarak son noktasına ulaşmıştır.

Ayhan ÇEVİK alçağı yoldaşlarımızın şehit düşmesinden bir süre sonra faşist TC tarafından –baş hedeflerimizden birisi olması itibarıyla ve Tokat'ta cezalandırılmasının Partimiz açısından halk üzerinde yaratacağı etkiden dolayı- Çankırı valiliğine atanmıştır. İşte bu halk düşmanı cezalandırılmaktan korktuğu için Çankırı'da iki araç dolusu yakın koruma ile korunmasına, onlarsız adım dahi atmamasına rağmen, 2 Mart 1999 günü saat 08:30 sularında Çankırı merkezde önceden yapılan planlar doğrultusunda kıstırılmış ve hükmü çok önceden Partimiz tarafından verilmiş olan cezası bir TİKKO birliği tarafından gerçekleştirilmeye çalışılmıştır.

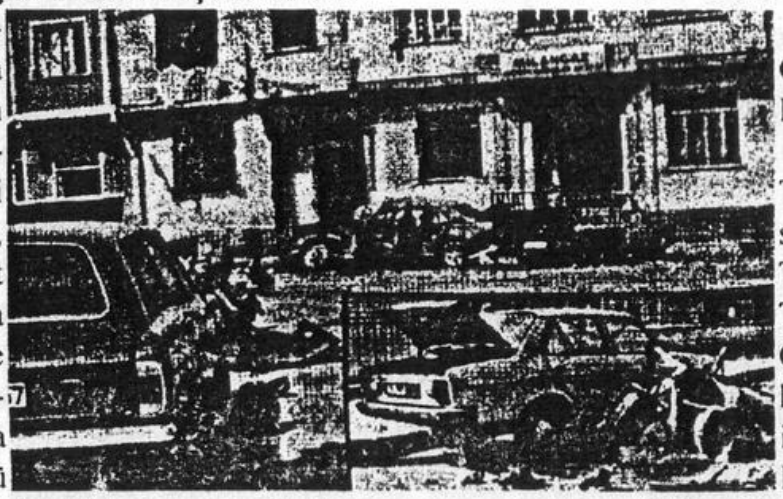

Bu cezalandırma eylemimiz, düşmanın onca gücü ve teknolojik üstünlüğü karşısındaki becerimiz, düşman güçleri tarafından dahi hayretler içerisinde karşılanmış, Faşist TC aldığı bu yenilgi karşısında, bir telaş içerisinde hakkımızda anti-propaganda yapmaya ağırlık vermiştir. Halka bu eylemi kendi gücümüzle yapamayacağımız, başka ülkelerden destek aldığımız, halka saldırdığımız vs. yönlü aslı olmayan bilgiler aktarmaya ağırlık verilmiş, kendileri için çok önemli bir kadro olan Ayhan Çevik'in komada oluşu tali plana itilerek, eylem başarımız gölgelenmeye çalışılmıştır.

Tüm Halk Düşmanı, İhbarcı ve İşbirlikçileri Bir Kez Daha Uyarıyoruz!

İşte faşist TC'nin baş uşaklarından olan ve yaklaşık on kişilik bir koruma grubu ile korunan Ayhan ÇEVİK alçağının durumu. Hiçbiriniz TİKKO'nun kızıl namlularından, Partizan Öfkelerinden kurtulamayacaksınız! Söyledik, bir kez daha söylüyoruz, korkunun ecele faydası yok. Bunu anladığınızda sizler için çok geç olacak!

Sakın biz bilinmiyoruz diye düşünmeyin, Partimiz hepinizi çok iyi biliyor. Çünkü bizim her yerde gözümüz ve kulağımız var. Çünkü biz halkız. Siz de ansızın namlularımızla burun buruna gelmeden, hemen işbirlikçiliği terkedin! Partimiz TKP/ML' ye teslim olun ! Partimizin adaletine sığının !

Yoksul ve Çilekeş Türkiye Halkı!

Partimiz TKP/ML önderliğinde savaşan Halk Ordusu TİKKO; Alevi, Sünni, Türk, Kürt, Arap, Laz, Çerkez, Gürcü tüm halkımızın kurtuluşu için savaşmaktadır. Bu savaş sizin savaşınızdır. TİKKO sizin ordunuzdur. Ordumuzun Halk Savaşı'nı daha da büyütmesi için tüm halk düşmanı, ihbarcı ve işbirlikçileri hemen Partimize bildirin! Halk düşmanı, ihbarcı ve işbirlikçileri tecrit edin! Halk düşmanı ihbarcı ve işbirlikçilerle hiçbir ilişkiye girmeyin!

Yoksul ve Çilekeş Türkiye Halkı! Devrimciler! Yoldaşlar!

Eylem sonrasında Faşist TC'nin çanak yalayıcı kalemşörleri ve sözde insan hakları savunucuları reformist çevreler eylem ve Partimiz TKP/ML hakkında pek çok iddialarda bulunmuşlardır. Bu iddiaları kısaca da olsa cevaplamak, Türkiye halkı, devrimci-demokrat kamuoyu ve her düzlemdeki parti bileşenimizin bilgilendirilmesi bizler için bir zorunluluk taşımaktadır.

Öncelikle eyleme ilişkin olarak, halktan insanların da eylemde yaşamlarını yitirmesi kullanılmaya çalışılmıştır. Hemen belirtelim ki eylem, bir ayı aşkın bir süren gözlemleme sonucunda ve planlar üzerinde titizlikle durularak

her ayrıntı detaylıca incelenerek gerçekleştirilmiştir. Eylemin şehir merkezinde yapılacak olmasından dolayı halkın zarar görmemesi için tüm çaba sarf edilmiştir. Aksi bir durumun düşünülmesi zaten mümkün değildir ve çeyrek asrı geçen pratiğimiz bunun sayısız örnekleriyle doludur. Çünkü bizde kurşunların adresi bellidir. **Çok daha uygun ve aşağılık Ayhan ÇEVİK'in kurtulma şansının hiç olmadığı yerlerde saldırı gerçekleştirilebilecekken halktan insanların zarar görmemesi için buralar ihtimal dışı bırakılmış ve eylemin yapıldığı noktada gerçekleştirilmesine karar verilmiştir.** Bir kez daha tekrar edelim, eylem noktasının seçilmesinin belirleyici nedeni halkın zarar görmemesi mantığı üzerine oturmaktadır. Aksi bir durumda şehir merkezinde, bu boyutta gerçekleştirilen bir eylemde onlarca insanın ölmesi gerekirdi. Oysa çanak yalayıcı kalemşörler ve reformist çevreler bu gerçekliği atlayıp sözde insan hakları savunucusu kesilmeye çalışmaktadırlar. Bu gerçekler ışığında ölenlerin büyük tesadüfler sonucunda oradan geçmekte olduklarını da söylemek zorunda kalmışlardır ki bu da bizi doğrulamaktadır. **Büyük tesadüfler sonucu da olsa halkımızdan insanların ölmesinden dolayı son derece üzgünüz. Ölenlerin yakınları, Türkiye Halkı, devrimci-demokrat kamu oyu ve her düzlemdeki parti bileşenimizden özür diliyoruz. (Bu özrümüzü burjuva basına da bildirmemize rağmen doğal olarak bunu halkımıza aktarmamışlardır. Sadece bölgede çıkan yerel bir gazetede kendilerini arayıp, halktan kayıplar olmasından üzüntü duyduğumuzu belirttiğimizi yazmıştır.) Bu vesileyle bir kez daha söylüyoruz. Bu halk düşmanları ile tüm ilişkilerinizi kesin, onları tecrit edin, bindikleri araca binmeyin, alışveriş yapmayın, bulundukları yerlerde bulunmayın ve hiçbir şekilde hiçbir ilişkiye girmeyin.**

Yine eylemimizin ardından, önemli oranda devlet güçleri tarafından halka karşı gerçekleştirilen katliamlar da Partimize maledilmeye çalışılmış, eylemimiz gölgelenmeye, halkın geri kesimleri üzerinde etki bırakılmaya çalışılmıştır. Belirtelim ki, bir taksi şoförünün arabasına bomba bırakıp, halkın üzerine salmak, bir alışveriş merkezine bomba koymak, bir araba garajına bomba koymak, bir stadyuma bomba koymak Partimiz TKP/ML'nin tarzı değildir. Ve parti tarihimizde böyle bir eylem görülmemiştir. Düşman da bunu çok iyi bilmektedir. Ancak devrimci güçlere saldırmak için meşru bir zemin sağlamaya çalışmakta, ileri kitleleri ise devrimcilere destek vermekten uzaklaştırmaya çalışmaktadır.

Halkımız bu oyunlara gelmemelidir. Bomba imha uzmanlarının bir stadyumda, bombayı hiçbir önlem almadan elleriyle tutmaları, kaygısızca taşımaları bombayı kendilerinin yerleştirdiğinin apaçık göstergesidir. Hazmedemeyecekleri bir eylemi gerçekleştirişimizin ardından, halka yönelik saldırıların yoğunlaşması tesadüfi olmasa gerek! Bilinmelidir ki, Partimiz TKP/ML'nin tarihinde halka yönelik hiçbir saldırı yoktur ve olmayacaktır. Kurşunlarımızın, bombalarımızın adresi halk düşmanlarıdır.

Diğer bir konu da Partimiz TKP/ML'nin PKK'nin taşeronluğunu yapması konusudur. Devrimci-demokrat kamuoyu gerçeği zaten bilmektedir. Kısaca bir kez daha söyleyecek olursak, bu sözde propagandayla yapılmaya çalışılan, gelişen, halkla bütünleşen Partimiz TKP/ML'nin gelişimini engellemek ve halktan yalıtmaya çalışmaktır. Yaptıkları boşunadır. Partimiz TKP/ML, PKK yokken vardı ve olmasa da var olacaktır. Parti tarihimizde buna şahittir ki hiçbir örgütün taşeronu olmadık ve hiçbir örgütü taşeron olarak kullanmadık. Hele burjuva ideologların bunu farklı niteliklerde (sosyal ve ulusal) mücadele eden iki farklı anlayış için söylemeleri oldukça aptalcadır. PKK bizim için dost bir örgüttür, hepsi bu kadar. Burjuva ideologlar akılları sıra teşhir ettikleri PKK ile Partimiz TKP/ML'nin ilişkisi ve hatta onun taşeronluğunu yaptığını söyleyerek halkımızın kafasında bizim tanımımızı yapıyorlar. Bu şekilde teşhir etmeye çalışıyorlar. Bizim pratiğimizle bütünleşmiş tanımımız halkımızın kafasında çeyrek asrı aşkın bir süre önce şekillenmiştir ve bunu sizin aşağılık söylemleriniz değiştiremez. Biz halkımızın, söyleyene değil söyletene ve anlayışına baktığını ve ardında yatan gerçekleri çok iyi bildiği-

ni biliyoruz. Döktüğünüz timsah gözyaşları da halkımızı kandırmak için yeterli değildir.

Çeşitli Milliyet ve İnançlardan Türkiye Halkı! Devrimciler! Yoldaşlar!

Emperyalizmin ağa babalarından ABD'nin dünya genelinde talanını daha da artırabilmek ve jandarmalığını yaygınlaştırabilmek için yazdığı senaryoyu sahnelediği içinden geçtiğimiz süreçte, senaryonun bir parçası olan RSE'nin yıkılması ve boşalttığı etkinlik alanlarına kendi nüfuzunu hakim kılması ana temayı oluşturmaktadır. Senaryo da asıl olarak enerji alanları ve taşıma yolları üzerinde geçmektedir. Bu alanlar Kafkaslar, Ortadoğu ve Balkanlardır. Bu bağlamda Türkiye bir şeytan üçgeninin ortasında yer almaktadır. Tüm emperyalistlerin iştahını kabartan bölge üzerine tüm bu kan emicilerin kendi eksenlerinde senaryoları bulunmaktadır. Sözde Irak krizi de ABD patentli senaryonun, diğer bazı emperyalistlerin karşı olmasına rağmen yaşama geçirilme uğraşıdır. PKK Genel Başkanı Abdullah ÖCALAN'ın yakalanıp faşist TC'ye teslim edilmesi de her ne kadar faşist TC'nin kurumlarına maledilmeye çalışılsa da asıl olarak ve direkt CIA patentli bir operasyondur. Emperyalizm, bilinen genel yüzünü bir kez daha tüm dünya halklarına göstermiştir. Emperyalizmin genel karakterinin PKK tarafından kavranılamadığının da yalın bir göstergesidir yaşanılanlar. Bu son pratik de göstermiştir ki halkların halklardan başka dostu yoktur. Mevcut gelişmeler faşist TC'nin Türkiye Halkı üzerine yeni ve daha boyutlu bir saldırının başlangıcı olarak daha şimdiden kendisini göstermiştir ve artırarak gelişeceğini söylemek de kahinlik değildir. Yeryüzünün Türkiye denilen coğrafyasında kısaca bu gelişmeler olurken yaşanılan pratik bir kez daha belleklere kazımıştır ki dünya halklarının kurtuluşu ancak ve ancak, Sosyalizm ve nihai hedef olan Komünizme giden yegane yol olan Halk Savaşı aracılığı ile olacaktır. Bu bağlamda TİKKO gerillalarının Çankırı merkezde Ayhan ÇEVİK'i cezalandırdığı anda, faşist TC'nin yönlendirdiği faşist ordu son süreçteki gelişmeler doğrultusunda harekete geçmiş ve Türkiye Kürdistanı'nda olduğu gibi Karadeniz'de de on binlerce kişilik güçleriyle Samsun, Amasya Taşova ve Tokat kırsalında, Reşadiye'nin Tozanlı Vadisi'nde, Almus Dumanlı dağlarında sürdürdüğü operasyon devam etmekteydi. Bu operasyonlardan birinde üç yoldaşımız şehit düşmüştür (konuyla ilgili gerekli açıklamayı Karadeniz Bölge Komutanlığımız yapacaktır). Şimdiye kadar olduğu gibi şehit düşen yoldaşlarımızın hesabının da sorulacağından hiç kimsenin kuşkusu olmasın. **Faşist ordu on binlerce kişilik gücüyle, kış koşulları nedeniyle hareket kabiliyetinin zayıflayacağını sandığı gerillalarımızı ararken, bir birliğimiz bu kez Çankırı'nın merkezinde Komünist Hukuku işletiyor ve hesap soruyordu!**

Bu gün TKP/ML önderliğindeki Halk Savaşına olan ihtiyaç her zamankinden daha da ileri boyutta kendisini dayatmaktadır. Bu gün sırtını dağlara, yüzünü Halk Savaşına dönmenin zamanıdır. Tam da bu gün Halk Savaşını en ileri boyutta kavramanın ve en yaratıcı şekilde yaşama geçirmenin zamanıdır. Tam da bu gün gerilla gibi düşünmek, yaşamak kısaca gerilla olmak zamanıdır. Ancak bu kavrayış bütünselliğine sahip bir KP faşist ordunun operasyonlarına hakkettiği yanıtı verebilir. Ve bu yanıtın verileceğinden kimsenin kuşkusu olmasın.

-Komünist Önder Mehmet DEMİRDAĞ Yoldaş Ölümsüzdür!

-Ese Yaylası Şehitleri Ölümsüzdür!

-Parti ve Devrim Şehitleri Mücadelemizde Yaşıyor!

-Hiçbir Halk Düşmanı Cezasız Kalmadı/Kalmayacak!

-Ayfer CELEP (Emine), Kemal TUTUŞ (Polat), Münire SAĞDIÇ (Meral) Yoldaşlar Kavgamızın Kızıllığında Yaşıyor!

-İnşa Sürüyor, Savaş Büyüyor!

-Ya Kızıl Kanımız Toprağa Akacak, Ya Kızıl Bayrağımız Doruklarda Dalgalanacak!

-Şehitlerimize Verilmiş Sözümüz Var, BİZ KAZANACAĞIZ!

TKP/ML
MK-Askeri Komisyonu
10 Mart 1999

BİTİREMEYECEKLER, VAR OLACAĞIZ VE AND OLSUN Kİ SİZİ KAVGAMIZDA YAŞATACAĞIZ!

"Dayanamaz her yürek ve her aklın harcı değildir bu yolda yürümek,

Yolumuz uzun, yolumuz çetin, keskin dönemeçlerden, derin uçurumlardan,

Ateşin cehennemsi koruna basa basa geçeceğiz,

Kan, acı ve ölümün örsünde dövüle dövüle çelikleşeceğiz.

Tarih tanığımızdır ve tarih bilir ki biz yaralarımızın üstüne basa basa yürürüz,

Yeniden ve yeniden yaratırız hayatı ölümlerin içinden,

Sulu göze, yufka yüreğe, tasaya ve tereddüde yer yoktur saflarımızda,

Her an hazır, her an uyanık ve her an tetikte oluruz."

EMİNE (Ayfer Celep) Yoldaşa;

Ortak yaşanılanlar yeter bize. Birbirimizi tanımak için ne çok konuşmaya gerek vardır, ne çok sormaya, ne çok öğrenmeye. İşte seninle yoldaşlığımız böyle idi. Farklı alanlarda olmanın getirdiği, aynı alanda buluştuğumuz zaman da farklı farklı işlerle meşgul olmamızdan ne çok konuşabildik, ne çok sorabildik, ne çok öğrenebildik. Ancak öyle ortak şeyler yaşadık ki, dediğim gibi ne sormaya gerek vardı, ne konuşmaya. Her farklı bir araya gelişte, mücadelenin kızgınlığında bir meyvenin olgunlaşıp renk değiştirmesi gibi, nasıl değiştiğimizi, nasıl olgunlaştığımızı görmememiz imkansızdı. Bunları görmeyip de birbirimize yakınlaşmamamız mümkün değildi. Seni nasıl tanıdıysam, nasıl gözlemlediysem bunları aktarabilirim şimdi. Belki sınırlı aktaracağım seni, üzerimde nasıl etki bıraktıysan, seni nasıl görebildiysem. Ancak yüreğimdeki, bilincimdeki etkin öyle derin ki ve kaybın öyle derin bir sızı ki!

Barış (Mehmet Demirdağ) 94 darbesinin ardından Karadeniz'e gittiğinde, yukarıdaki yoldaşların bir çok resmiyle birlikte dönmüştü. Evirip çevirip senin resminde duraklıyordum. Dakikalarca resmine bakıp, sonra diğerlerine bakıp, tekrar sana takıldım... İçime korkunç bir burukluk düştü. Barış da anladı. "Ne kadar benziyor değil mi?" Belki bir daha hiç görüşemeyeceğimiz, hasret kaldığımız bir yoldaşımıza muhteşem benzerliğin,gözlerinin rengi, yüz ifaden, onun bir benzerini resimde dahi olsa yakalamakla ona olan özlemi gidermeye çalışma duygusallığı.... İşte böyle, senin bilmediğin bir anda tanıştık seninle.

Daha sonra 95 yılında 2. OPK dolayısıyla geldiğimiz bölgede yaklaşık 1 aya yakın bir süre birlikte olduk. Bu dönem özellikle gerilla bölgesindeki yoldaşlar açısından çok zor bir sınav dönemiydi. Günün 24 saatini beraber geçirdiğin yoldaşlarının, hem de bir kısmı alana önderlik eden yoldaşlarının ihaneti, yanısıra da düşmanın yoğunlaşmaya başladığı bir dönemde, mücadeleye bağlılığın en yoğun sınavlarından biri gerçekten de sizin özgülünüzde yaşanıyordu. Konferansta bölge faaliyetini içeren raporu desteklemek amacıyla, gerillalardan toplanan yazılar da birçok yoldaş hakkında bize fikir veriyordu. Darbe sürecinin etkileri, partiye nasıl baktıkları, güvenlerini ve mücadele içerisinde neden kalmaya devam ettiklerini anlatan yazılardı bunlar. Bütün yoldaşların yazılarından, darbecilerin ayrılma planlarının çok öncesine dayandığı, yiyeceklerini giyeceklerini dahi nasıl ayırdıklarını, yoldaşlık ilişkilerinde de nasıl bir ayrımcılık içerisinde olduklarını belgeleyen anlatılar vardı. Darbe sürecinin ardından da, ideolojik dejenerasyondan nasibini almış, kendini nerede tanımlayacağını bilemeyen, aslında mücadele etmek için hiçbir nedeni kalmamış, devrime, halka, yoldaşlarına bağlılıktan eser kalmamış, kendi bireysel yaşamlarını kurtarmak için hesaplar peşinde olanların bölgede yarattığı dejenerasyonun, alanı adeta önderliksiz bırakmış olmalarının savaşçılar üzerinde etkisini görmemek de mümkün değildi. İşte böyle çok başlılığın olduğu, bu çok başlılığa keskin bir son verişin gerçekleştirildiği bir dönemde, savaşçıların da bu dönemden etkilenişleri önemliydi. Konferans esnasında dahi, sınıf mücadelesinin ne demek olduğunu, dostun ve düşmanın ne demek olduğunu bilmeyen, konferans sonrası, Konferans Kaçkınları Suçlular Güruhu (KKSG) olarak nitelendirdiğimiz grubun, partimizi yerle bir etme çabaları sürüyordu. İdeolojinin ne demek olduğunu zerre kadar kavramamış olan bu güruh, parti işleyişini zerre kadar kavramamış olan bu güruh, savaşçıları konferans

delegelerine, yani parti önderliğine silah çeker duruma getirme çabaları içerisinde bir faaliyet içerisinde bulunuyordu. Tam darbe döneminin ardından, bir de bu güruhun başını çekenler arasında da alanınızdan insanlardan da yerini alanlar oldu.

İşte böyle bir dönemde, savaşçılara, konferansın gerçekleştirilebilmesi ve düşman karşısında da kayıp vermeden bitirilebilmesi için, çok yoğun bir emek harcamak ve en bilinçli şekilde çalışmak gibi ağır bir görev düşüyordu. Sen de böyle karmaşık bir dönemden dimdik ayakta çıkanlardan oldun. Üzerine düşen görevi, ağırlığına bakmadan, Parti çıkarlarını herşeyin üzerinde tutarak dimdik taşıyanlardan oldun. KKSG'nin ve 2. OPK konferans delegelerinin, tüm gerilla birliği önünde okunan yazıları ve saflarını belirleme çağrıları karşısında, "kim hangi tarafa gidecek" sorusuna yanıtın netleştiği o gün, saflarımızda kalanların çokluğunun sana verdiği coşkunun, gözlerinden dökülen yaşa dönüşmesi her şeyi açıklıyordu zaten. **ŞÜPHESİZ SEN PARTİNİN ÇIKARLARINI HERŞEYİN ÜZERİNDE TUTANLARDANDIN.**

Bu dönemin ardından, yaz dönemlerinde kısa görüşmelerimiz oldu. Hep aklımda kalan tablo, senin küçük bir birlikle hazırlanıp, apansız bir akşam yola çıkmanız, birkaç gün sonra da bir iş bitirmenin yorgunluğuyla geri dönüşünüz oldu.

97 sonbaharı hepimiz için ağır bir dönem oldu. 5 yoldaşımız ve Genel Sekreterimiz Mehmet Demirdağ'ın kaybı, sadece yoldaşlarımızı kaybetmenin yükünü yüklemedi bize. Bu yoğun kayıp, biz geliştikçe, olumlu adımlar attıkça, düşmanın bize daha yoğun saldırılar düzenleyeceğinin, bizi yok etmek için, halkla bağlarımızı kesmek için daha yoğun saldırılar düzenleyeceğinin habercisiydi de. Ve öyle bir döneme girildi ki, her yoldaş taşıması gerekenden daha fazlasını taşımalıydı, her yoldaş kayıpların yerini doldurabilmek için, kendisiyle-zaaflarıyla daha yoğun cebelleşmeliydi. Her yoldaş, düşmanın bu saldırıları karşısında yılgın-ideolojik teslimiyet içinde değil, atak ve şehitlerin intikamını alma bilinciyle donanmış olmalıydı. Yani öyle bir döneme girdik ki, idare edip de zaaflar içerisinde boğulanların parti içerisinde kalmalarının mümkün olmadığı çok zorlu bir dönemdi bu. Yani ya bizleşeceksin, ya da yenileceksin.

Bu yoğun dönemin ardından 98 yazında görüşme fırsatı doğdu. Yoldaşlarla karşılaşmamızda, hepsinde savaşın yoğunluğunun kazandırdığı adımları görmek mümkündü. Kayıplarımızdan öğrenmesini bilmişlerdi. Düşman saldırılarından öğrenmesini bilmişlerdi. Yenilmemiş, daha da dimdikleşmişlerdi. Yoldaşlar, kayıplarımızı düşman çemberinden nasıl çıkarmaya çalıştıklarını, bazılarını çıkarabildiklerini, bazılarını bulamadıklarını anlatırlarken, hala boğazları düğümleniyor, hala öfkeleniyorlardı. Kurşunlarla delinmiş çantalarına rağmen kurtulanlar, ayakları donduğu halde kışı atlatıp sağlığına kavuşanlar, bütün kışı dışarıda geçirenler, emek ve direngenlik dolu yoldaşlar, işte hepsi şehitlerimizin ardından dimdik ayakta ve savaşçı kişilikleri gelişerek yaşamaktaydılar, bizleşmekteydiler.

Sen yoktun birlik içerisinde. Birçok yoldaş yoktu. Düşmanın saldırıları karşısında yeni hareket tarzı belirlenmiş, buna göre bir örgütsel şekillenişe gidilmişti. Olmayışını buna yordum. Ancak, komutanlık her zamankinden daha yoğun, daha dikkatli bir bekleyiş içerisindeydi. Yorumlayamadığım bir şeyler olacaktı. Ancak illegalite gereği bilmesi gerekenler dışında hiç kimsenin olacaklardan haberi yoktu. Radyoda, televizyonda haberlerin sürekli takip edilişinden, düşmana bir vuruş gerçekleştireceğimizin ip uçları görülüyordu. Daha sonra beklenen haberler radyo ve televizyonlarda duyuldu. "Bir grup terörist, Amasya'nın Taşova ilçesinde Çakırsu köyü muhtarı Cafer Avcı'yı evinde kurşun yağmuruna tuttular...." Hepimizde bir coşku ve ardından daha yoğun bir bekleyiş. Yoldaşlarımız kayıp vermeden dönebilecekler mi? Eylemin ardından günler geçiyor. Ve bir sabah bekleyişimiz de coşkulu kucaklaşmalara dönüşüyor. Komutanlık gerillaları toplayarak cezalandırma hakkında bir açıklamada bulunuyor. Özellikle Özgür Kemal Karabulut'un intikamının kendi silahıyla alındığı vurgulanıyor. Ve yitirdiğimiz yoldaşlarımız, aramıza katılıyor, yaşatılmaya devam ediliyor.

Sen eylemin başında olan, eylemi gerçekleştiren sen, aramızda bulunan diğer yoldaşlardan farksız olarak, sabahın ayazında sigaranı yakıp ateşin başına oturuyorsun. Ne bir böbürlenme, ne bir burnu havadalık, ne küçük burjuva gurur, sadece mütevazı bir memnunluk, yoldaşlarını aramızda yaşatırken, bir de onları tekrar göremeyecek olmanın burukluğu ve bununla içiçe geçen, intikam almanın coşkusu.....

Ertesi günler yine koşturmaca, yine senin bir birliği ardına alıp gidişlerin.....

Bu dönemde komutan yardımcılığından, komutanlığa atandın. Senin için TİKKO'nun ilk kadın komutanı olduğunu söylemek çok eksik bir tanımlama olur. Evet TİKKO'nun ilk kadın komutanı oldun. Ancak komutanlığın bununla sınırlı

değildi. 2. OPK'nın ardından, ideolojik mücadeleyi daha yoğun bir şekilde merkezimize almamızla birlikte, eskiyene, çürüyene vuruşunla, yeni insan tipinin de bir sembolü oldun. Yerel faaliyet yürütürken birçok yoldaşınla engellenip, bu engellenmenin bitişinde tekrar mücadelede aktif yerini alıp, hem de mücadelenin en kızgın alanında yer alarak, bizzat önder konumda olanların dahi mücadeleye sırtlarını döndükleri zorlu yolculukta dimdik ayakta yürüyenlerden oldun. Ve Karadeniz bölgesindeki gerilla faaliyetimizin inşa edicilerinden oldun. Neredeyse bu faaliyetimizin başından bugüne kadar sen de vardın. Ve bu zorlu yolculuk sana çok şey öğretti. Savaş bölgesinde, hotzotçuluğun değil ideolojik mücadeleyi yoldaş sıcaklığıyla sürdürmenin önemini öğretti. Savaş bölgesinde emir-komuta zincirinin değil, gönüllü mücadeleyle kararlara riayet edilebileceğini öğretti. Savaş bölgesinde önderliğin, bürokratça değil, gerçekten mücadele içerisinde pişmenin, olgunlaşmanın verdiği bir öğretmenlikle mümkün olabileceğini öğretti. Ve sen bu anlamda da sadece ilk kadın komutan değil, salt askeri bakış açısına büyük bir darbe indiren, gerilla savaşını süreklileştirmenin kitlelerle bütünleşerek mümkün olduğunu içselleştiren, yoldaşlık ilişkilerinde samimiyeti, açıklığı, dürüstlüğü olmazsa olmaz kılan bir şekillenişin de temsilcilerinden oldun.

Sen kadının her türlü köleliğine vuruşun temsilcilerinden oldun. Örgüt içerisinde kadının, erkeğe bağlı olmadan mücadele yürütmesinin, kendi olabilmesinin, özgürleşebilmesinin, feodal değerleri yıkışın temsilcilerinden oldun. Gerek yoldaşlık ilişkilerinde, gerekse tüm ilişkilerinde sadece kadın değil, aksine kadın-erkek ayrımını feodalizmin batağından çıkaran komünist bir kadın oldun. Erkek yoldaşların karşısında da devrimcileştiğin oranda ön sıralarda yerini aldın. Gerilla birliğinde, köylerden katılan, eğitimini Partimiz içerisinde sağlayacak yoldaşların da varlığı düşünüldüğünde, onların gözünde kadınlığının değil, devrimciliğinin ön plana geçmesini sağladın. Şüphesiz bunu sağlayabilmek, yaşam tarzınla ve bunu yoldaşlarına kavratabilme yetkinliğinle mümkündü. Tüm ilişkilerinde, üzerine basarak belirtmek istiyorum, sevgi ilişkinde de erkeğe tabi bir kadın değil, devrimci bir kadın oldun. Ve parti değerleri, parti görevleri, her zaman herşeyin üzerinde geldi senin için. Yine üzerine basa basa belirtmek gerekiyor, kadının erkeğe bağlı olduğu, tabi olduğu toplumumuzda, özellikle de sevgi ilişkilerini özel yaşam olarak algılayanlara, bizim için özel yaşam denen bir tarzın olmadığını, devrimci-partili yaşam tarzının her şeyin üstünde olduğunu bizzat pratiğinle kavratanlardan oldun. Bir sevdiğin olmasına rağmen, aynı bölgede yollarınızın defalarca ayrılması, görevleriniz gereğince çoğu zaman ayrı kalmanız, senin için mücadele içerisinde sevginizin ancak böyle gelişebileceğini bilmenden başka bir şey ifade etmiyordu. Her ayrılışınızın, sizi daha güçlü bağlarla birbirinize bağladığını, daha nitelikli bir ilişkinin parti görevlerini sıkı sıkıya taşımakla, yani zaafları yenmekle, sürekli kazanmakla olacağının bilincindeydin. Ve özellikle bir kadın olarak, yaşamınla devrimci ilişkilerin temsilcilerinden oldun.

Bir şeyin temsilcisi olmak, bir şeyin sembolü olmak tanımları belki bir çok insana basmakalıp gelebilir. Ancak bunların kafamızda basmakalıp olmaktan çıkması, partili yaşam tarzını içselleştirmemizle ve bir çok değerin ne kadar zor inşa edildiğini, ne kadar zor sahiplenildiğini, ne kadar zor içselleştirilebildiğini kavramamızla mümkündür. Emine yoldaş, bir sembol oldu, bir temsilci oldu. Ve abartısız o, bunu, yaşamına değerlerimizi ilmek ilmek işleyerek, en zor dönemlerde ideolojik olarak düşmana asla teslim olmayarak, yenmenin bizim ve insanlık için tek çare olduğunu bilerek, doğrularımızla emin adımlarla yürüyerek partimize kazandırdı.

Komünist önder Mehmet Demirdağ ve Ese yaylası şehitlerimizin de intikamının alındığı günlerde, şüphesiz bu coşkuyla ilerlerken ve şüphesiz tereddütsüzce, tıpkı daha önceki çatışmalarda olduğu gibi, tıpkı daha önce de düşmana kayıplar verdirdiğin gibi, çatışarak silah elde ve birliğini koruma sorumluluğuyla hareket ederken vuruldun. Şüphesiz ki, düştüğünde; daha önce düşenlerin ardından omuzlarına ağır yük binenlerden biri olarak, yoldaşlarına bıraktığın yükün ağırlığının sızısını hissettin.

Ve şüphesiz ki, intikam almanın ne demek olduğunu içimizde en iyi öğrenenlerden biri olarak, intikamının alınacağını bilerek düştün.

Bizi bitireceklerini daha yoğun bir biçimde haykırdıkları şu dönemde, bize daha kudurganca saldırdıkları şu dönemde, sizden öğrenmesini bileceğiz. "Biz"i, "ben"e, halkı bir avuç sömürücüye feda etmeyişinizin bedelini hayatınızla ödeyerek öğretmeye devam ediyorsunuz. Sizi, sizden öğrenerek yaşatacağız.

İŞTE BÖYLE ÇOĞALACAĞIZ, DÜŞENLERİ ÖĞRENMESİNİ BİLEREK YAŞATACAĞIZ!

Bazı yoldaşlar vardır, sessiz dururlar, öne çıkmazlar. Ancak verilen her görevi yerine getirmeye çalışırlar. Doğuştan Partilidirler ve yaşamlarının sonuna kadar da öyle kalırlar.

Meral (Münire Sağdıç) yoldaş da böyle yoldaşlarımızdan biriydi. Bulunduğu çevrenin Partimizin çevresi olması dolayısıyla, Partimizle tanışmaması mümkün değildi. Daha çok küçük yaşlardayken şehitlerimizden olan ağabeyinin (TMLGB'nin ilk üye ve şehitlerinden Yılmaz Sağdıç) ve ağabeyi ile birlikte evlerine gelen yoldaşların etkisiyle Partimizle içiçe geçmiş oldu. Meral yoldaş TMLGB içerisinde örgütsel faaliyete 1991-1992 yılları arasında başladı. Bu dönemde yoldaş belirttiğimiz gibi, fazla öne çıkmayan, ancak verilen görevleri kavrayışı düzeyinde yerine getirmeye çalışan bir yoldaştı.

GB'nin işçi-semt komitesine bağlı, işçi komiteleri içerisinde faaliyet yürütmeye başladı. Bu dönemde, sürekli bir emekçi olarak çalıştığından dolayı varolan politik yetmezliklerine rağmen, mücadeleye sımsıkı sarılıyor, devrimci yaşam tarzını hakim hale getirebilmek için örgütün müdahalelerine direnç göstermiyor, aksine değişmesi gerektiğinin bilinciyle hareket ediyordu. Kitlelerle ilişkisini geliştirmek için, çekimserliğini kırmaya çalışıyor, insanları örgütlemek için daha fazla öğrenmeye çalışıyordu.

Gerek darbe döneminde, gerekse KKSG'nin Partimizden kopuş döneminde, Meral yoldaşın yanı başında olan bir çok insanın, hatta sorumlusu olan insanların mücadeleyi bırakışları onun adımlarını geriletmedi. Aksine bu gelişmeleri "ben bunların mücadeleye bağlı olmadıklarını görebiliyordum, yaşamları devrimci değildi, partinin onlara kendilerini geliştirmeleri için fırsat vermesi bile bizim için lüks, böyleleri baştan defedilmeli" biçiminde değerlendiriyordu. Sessiz ve çok öne çıkmayan bir yoldaş olmasına rağmen, zaaflara karşı sessiz kalmayışı, zaaflara karşı açtığı savaşın boyutu çoğu zaman karşısındakileri hayrete düşürüyordu. Ancak bu tavrı, onun PARTİ ÇIKARLARINI HERŞEYİN ÜZERİNDE TUTMASININ ifadesinden başka bir şey değildi.

Bu dönemin ardından, ailesine bağlılığını da aşarak, verilen her görevi kabul etme çerçevesine, kıra gitmeyi de koyabildi. Anne ve babası arasındaki sorunların yoğunluğu ve özellikle annesine kendisinden daha yakın bir insanın olmadığını düşünmesinden dolayı, annesinin yanında kalmak koşuluyla her şeyi yapabileceğini koyarken, annesini bırakmayı, ezilen bir insanı bir de bizim ezmemiz olarak görürken, bu zaman içerisinde "böyle olmuyor, her şeyi yapmamız gerekiyor, insanlar şehit düşerken biz burada oturamayız"a dönüştürebildi. Nihayetinde 94-95 döneminde GB üyeliği onaylandı.

96 yılında, bir operasyonda engellenen Meral yoldaş, kendisiyle engellenenlerin olumsuz tavırlarına rağmen, düşmana hiçbir bilgi vermedi. Partiye ve ser verip sır vermeme geleneğimize bağlılığını sürdürdü ve düşman karşısında yenilmeden dimdik cezaevindeki yoldaşları arasına katıldı.

Cezaevinden çıktıktan sonra, Ölüm Orucu sürecinin yadsınamaz etkisiyle de, daha sağlam, daha kararlı bir şekilde mücadeleye atıldı. Artık bir an önce kıra aktarılmak istiyor, bir aksilik çıkmasından ve daha uzun bir süre burada beklemekten korkuyordu. Kendisine, olabilecek en kısa zamanda, mücadelenin en kızgın alanında yer alma hedefini koymuştu. Birçok yoldaşın köklü bir ideolojik sorgulayışı gerçekleştirmeden, kıra gitmekte net olduklarını belirtip, gittikten sonra da, bu yükü taşıyacak kadar sağlam olmadıkları görülebiliyordu. Bu durum, Partimize yarardan çok zarar getiriyordu. Meral yoldaşın aktarılacağı gün, kendisine yoğun bir şekilde, "bakın gitmek var, dönmek yok, Partinin çıkarlarını herşeyin üzerinde tutmalısınız, kendi istemleriniz, anlık duygularınız değil, sınıf mücadelesinin ihtiyaçları esas olmalı" dediğimizde, kendisine yapılabilecek en büyük hakaretle karşı karşıya kalmış gibiydi. Yanıtı; "Bana nasıl böyle şeyler söyleyebiliyorsunuz, Partiyle oyun oynanmayacağını, savaşla oyun oynanmayacağını çoktan öğrendim ben" oldu.

Meral yoldaşı 98 yılının yaz sonunda Halk Ordumuz TİKKO'ya aktardık. Yaklaşık 6 aylık bir gerilla faaliyeti oldu. Ancak aktarırken, biliyorduk ki, o Parti ilkelerine göre şekillenebilecek, savaş koşullarına uyum sağlayabilecek, kısa sürede bu alanda yetkinleşebilecek yoldaşlardan biriydi.

Evet Meral yoldaş, doğuştan Parti çevresi içerisinde olanlardandı. Ve sırtını Partiye dönüp ihanet edemeyecek olanlardandı. Böylesine bağlıydı, böylesine kararlıydı. Ve bu yüzdendir ki o da şehit düşmesiyle dahi, bize öğretmesini bilenlerden oldu.

Andolsun ki intikamınızı alacağız ve sizi mücadelemizde yaşatacağız.

TMLGB-MK
Mart 99

PROLETARYANIN, MLM PARTİNİN GÖZÜNDEN GENÇLİĞE BAKIŞI VE HALK GENÇLİĞİNİN GELECEKLE BULUŞMA KAVGASI OLARAK SİYASALLAŞTIRILMASI-ÖRGÜTLENMESİ VE SAVAŞMASI ÜZERİNE (I)

Egemen sınıfların; yani faşist patron-ağa devletinin, halk gençliğinin sistemli bir politika ve aldatmayla kendi faşist emellerine alet ettiğini, bunu başarmak için dolaylı dolaysız birçok kurumuyla sistemli bir çaba harcadığını, nihayet en verimli dönemlerinde iken her genç işçi, emekçi çocuğunu kışlalara çekerek faşizme hizmet ettirirken her emekçi genç bireyi kendi sınıfına ve gerçekliğine yabancılaştırdığını, kimisini öldürttüğünü, kimisini öldürdüğünü, kalanlarını da yaşamları boyunca unutamayacakları kirlere; işkence, infaz, katliam ve her tür halk düşmanı suçlara bulaştırmış olarak gerisin geri halkın içine gönderdiğini gördük. Bu sistemli uygulama yoluyla egemen sınıfların yaptığı şey, emekçileri kendi kurtuluş davasına karşı büyük bir sınıf yabancılaşması; insanlık yabancılaşması içine sokmak; her genç bireye olup biteni farkettiğinde büyük bir utanç yaşatmak ve kendi gerçekliğine dönmesini engellemektir.

Proletaryanın çıkarları; kendisiyle birlikte tüm ezilen halkın ve gençliğini bağımsızlaştırmasını, özgürleştirmesini ve kendi kendini yöneten duruma gelişini sağlamaktır. Sömürülmek, köleleştirilmek ve itaat etmek statüsünün bir kader değil, sermaye sınıfı tarafından zorla ve hileyle dayatılan bir statü olduğunu ortaya koymak, bu statüyü parçalamak ve devrimin sadece olanaklı olduğunu değil, bunun zorunlu-kaçınılmaz ve şart olduğunu mücadeleyle ispatlamaktır.

Tüm halk gençliğine karşı ortaya konan bu yaklaşım, bir sistem sorunudur. Türkiye'de faşist devletin bu yaklaşımı korkunç boyutlarda bir kirliliğe, bir insandışılığa ve çürümüşlüğe vardırması bir kaçınılmazlıktır. Zira sistem, her bakımdan ölümcüllük üretmektedir. Egemen sınıfların her yönüyle emperyalizme bağımlı olması ve her tür emperyalist politikanın ilk sınama alanı olarak Türkiye vb. ülkeleri bir laboratuar olarak kullanması durumu, bu sonuçları vermektedir. Ama gerçekten, ama tarihi bilimsel olarak inceleyen her genç-kültürlü insan da bilir ki, tüm sınıflı toplumlar boyunca egemen sınıfların yaptığı budur. Tüm zalimlerin zalim olarak, yine de bir süre (hatta çoğunun uzun bir süre) ayakta kalması bu sayededir. Efendiler; yani köleci toplum boyunca tüm köle sahipleri, asırlar süren düzenlerini, diğer bir takım köleye bir tas çorba fazla içmesi karşılığında ellerine verdiği kırbaç ve kılıçla, diğer kölelere bekçi kılarak, köleyle köleci düzenini korumuştur... Ne zaman ki Spartaküs denen kölenin uyanışı başlamış ve bu, kendisi gibi bir grup köleyle fikir ve karar ortaklığına dönüşmüş, o zaman bu kadar değişmeye başlamış; uzun yıllar süren savaşın sonunda kölelik yıkılmıştır. Ve peşisıra tarih sahnesine çıkmış ağalık ve beylik de bu sistemlerini, sistemin ezip sömürdüğü milyonlarca yoksul köylünün bir miktarıyla silahlanmış olarak sistemlerini asırlarca yıl sürdürmüşlerdir. Örneğin Osmanlı İmparatorluğu böyledir. Asırlar boyu silahlandırdığı yüzbinlerce yoksul köylüye diğer köylülerin kellesini sallatmış, krallar, paşalar, vezirler otağda at sırtında o coğrafyadan o coğrafyaya yürümüş, kıran da, kırdırılan da esnafın, zanaatkarın ve yoksul köylünün genç nesli olmuştur. Bunun için yemen ağıtları, Pir Sultan, Karacaoğlan'ın, Köroğlu ve Dadaloğlu'nun binlerce yakıtları yazılmıştır. Feodal sistem boyunca paşalar paşa, padişahlar padişah, şahlar ve beyler de bey olarak kalmışlardır. Uzun uzun yaşamış; saraylarda,

malikanelerde binlerce cariye ve hizmetçiyle gününü gün etmiş, yatak odaları sedef kakmalı, koltukları fildişi, mutfak malzemeleri altın, hatun gerdanlıkları elmas, giysileri ipekten, sofraları çeşit çeşit yemeklerle süslenmiş olarak yaşamış, acılar, ölümler, zulümler dünyasında onlar hiçbirini hissetmeksizin, saltanatlarını babadan oğula geçirerek, tahtları burjuvazi tarafından devralınana kadar bütün bir tarihi ölüm ve gözyaşına boğmuşlardır. Ve son iki yüz yıldır yaşadığımız kapitalist-emperyalist sınıfın egemen olduğu sürecin uygulamasında gördüklerimizden çıkan odur ki, bu yasanın değişmediğidir.

Bu süreç boyunca insanlık 1. ve 2. Dünya savaşlarıyla kendi tarihinin en kanlı ve en çaplı savaşına tanık olmuştur. Kapitalizm ve emperyalizm döneminde yapılan paylaşım savaşlarında iki yüz milyona yakın insan ölmesine rağmen, tıpkı patron ve ağaların halka karşı sürdürdüğü savaşta görüldüğü gibi, bu savaşlarda da savaşları sürdüren tekellerin aile bireylerinden birinin öldüğü görülmemiştir. Az değil, iki yüz milyona varan insan! Ve bunların %99'u işçi ve emekçi olarak bir kısmı da bilinçlenmiş işçi ve emekçiler olarak emperyalist işgallere, faşist-feodal düzenlere, sömürü ve zulüm uygulamalarına karşı verdiği milli ve sosyal kurtuluş mücadelelerinde şehit düşmüştür. Yani tüm tarih boyunca ezen ve sömüren özel mülkiyetçi sınıflar bir avuç olmasına rağmen, devlet denen şiddet ve aldatma mekanizması sayesinde milyonlarca çoğunluğu baskı altına almış ve bunu da kısmen maaş ve küçük imkanlarla ayrıcalıklı duruma getirdiği diğer bir kısım emekçi vasıtasıyla yapabilmiştir. Ve nihayet ancak bu çelişkili durumun tam olarak çözümlenmesi tüm ezilen ve sömürülen işçi sınıfı ve halkın çıkarlarının nerede olduğunun tespitini yapmak, emekçilere gerçek kurtuluşunun nasıl ve hangi yolla olduğunu göstermek işçi sınıfının ideolojisi ve siyasi bakış açısıyla mümkün olmuştur. Bu bakış açısının gençliğe dair yaklaşımını özet olarak şu kıyaslamayla görebiliriz.

Egemen sınıfların siyaseti, devlet örgütlülüğü vasıtasıyla halk gençliğini aldatmak, köleleştirmek ve kendi çıkarlarına hizmet ettirmektir.

Egemenlik altına alınmış işçi sınıfı ve ezilen emekçi halkın siyaseti, MLM parti önderliğinde kendi gençliğini aydınlatmak, örgütleme yoluna koymak ve sınıfın kurtuluşu davasına seferber etmektir.

Egemen sınıfların ideolojisi; tüm işçi sınıfı ve halkla birlikte onun gençliğini de felsefesi doğrultusunda bencillikle kirleterek onu yabancılaştırmaktır.

İşçi sınıfının ideolojisi, kendisiyle birlikte tüm emekçi halk gençliğini de Marksizm-Leninizm-Maoizm ideolojisi doğrultusunda bilinç temizliğine tutmak ve parti önderliğinde sınıf mücadelesi pratiği içinde kendini yeni baştan gerçekleştirmesini sağlamak ve yabancılaşmayı yenmektir.

Egemen sınıfların çıkarları; işçi sınıfı ve tüm ezilen halkla birlikte onun gençliğini sürekli ezilen, sömürülen ve yönetilen durumda tutmaktır, çalışmanın, yönetilmenin işçi sınıfı ve halkın kaderi olduğu; zenginliğin ve yönetme becerisinin de patronların ve ağaların ve onların hizmetini görmekte olan politikacı ve bürokrasinin olduğuna halkı inandırmaktır.

Proletaryanın çıkarları; kendisiyle birlikte tüm ezilen halkın ve gençliğini bağımsızlaştırmasını, özgürleştirmesini ve kendi kendini yöneten duruma gelişini sağlamaktır. Sömürülmek, köleleştirilmek ve itaat etmek statüsünün bir kader değil, sermaye sınıfı tarafından zorla ve hileyle dayatılan bir statü olduğunu ortaya koymak, bu statüyü parçalamak ve devrimin sadece olanaklı olduğunu değil, bunun zorunlu-kaçınılmaz ve şart olduğunu mücadeleyle ispatlamaktır.

En nihayet artık şimdi proletaryanın ve ezilen halkın aslında durumun ne olduğunu kavraması için, çok fazla çabaya ihtiyaç yoktur. Çünkü proletarya sadece insanlık tarihini bilimsel bir çözümlemeyle açığa çıkarmakla kalmamış, bugünkü dünyayı da tahlil etmiş, insanlığın genel durumunu çözmüş, bugünkü dünyada emperyalist ve faşist-feodal sistemlerin nasıl sürdürüldüğünü, hangi örgütleme ve politikalarla ayakta kaldığını tanımlamış ve işçi sınıfı ve ezilen halkın kendi emeği ve alınterinin acımasızca sömürüsüne dayanan bu sistemlerin

nasıl ve hangi araçlarla yıkılacağını da büyük ve zengin tecrübelerle ortaya koymuştur. İşçi sınıfı ve ezilen halk sömürülmek, ezilmek, horlanmak, zulüm görmek istemiyorsa; ağlamak, evlat yitirmek, yaşamını zehir etmek istemiyorsa, haksız savaşların bedelini ödemek istemiyorsa, dosdoğru insan gibi yaşamak istiyorsa... yapacağı şey bellidir. Örgütlenecek, birleşecek ve savaşacaktır! Savaşacak ve devrim yapacaktır. Eskiyi devirecek, yeniyi kuracaktır.

İşte bu kaderini belirleme işi, esas ve genel olarak işçi sınıfı ve ezilen halkın sorunu olsa da, özel olarak örgütlenmek, birleşmek ve savaşmak işçi-köylü ve emekçi gençliği için aciliyettir. Çünkü gençlik her tarihi anın ve her sancılı sosyal sürecin ileri temsiliyeti ve gelecektir! Gençlik, gelecek timsalidir. Eğer bir yerde bir gelecek sorunu varsa bu tarihsel olarak sınıfın fakat yaşamsal olarak da sınıfı gençliğinin sorunudur. Zira gelecek dediği şeyi, sadece temsil etmez ve istemez ama aynı zamanda onu kazanmak için tüm enerjisi, ataklığı ve bilgisiyle isteyebilir, gelecek için savaşabilir; geleceğin kazanılmasında ön çekebilir. Ve aslında tüm toplumsal alt-üst oluşların gençlikle ateşlendiği de sayısız örneklerle tecrübe edilmiştir.

Tüm sınıflar bu gerçekliğin farkındadır. Öylesine ki, gençliğe yaklaşımda egemen sömürücü sınıflar da, egemenlik altında bulundurulan sömürülen devrimci sınıflarda kendi kaderlerini tayinde gençliği temel engelleyici ve/veya ateşleyici güç olarak görmüşlerdir. Gençlik kiminse gelecek onundur! şiarını devrimin önderlerinin de, karşı devrimin önderlerinin de önemsemesi bundandır.

Egemen sınıflar gençliği devrim dalgasının önüne sıkı bir set olarak örerler; tıpkı Hitler'in, Mussolini'nin çok geniş şekilde yaptığı ve tüm sömürücü sınıfların gençliği faşist orduların kışlalarında kalıba dökmesi gibi. Ama öte yandan Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun, Vietnam Kurtuluş Ordusu'nun, Doğu Avrupa'daki tüm partizan savaşçılarının ve Türkiye'de partimiz önderliğinde savaşan TİKKO'nun, Kürt Ulusal Kurtuluş Ordusu da dahil olmak üzere tüm gerilla ordularının da aynı zamanda bir **gençlik ordusu** olması gibi.

Zira gençlik silahtır. En yeterli baruta sahip bir silah. Sorun bu silahın hangi sınıf tarafından nereye ateşleneceğidir. Egemen sınıflar gençliği aldatmayı başardığı sürece, bu silahın yıkıcı gücünü devrimin üstüne boşaltırlar. Devrimi hırpalar, yaralar düşürür ve geciktirirler. Tıpkı TC'nin hala bunu başarıyla yapması gibi. Ama işçi sınıfı ve halk kendi gençliğini kazandığında bu silahın enerjisini karşı devrimin üstüne yönlendirir, dağları zaptettirir, köy ve ilçeleri kuşatır ve onunla bütünleşerek en zalim saltanatları bile yerle bir edebilir. Tıpkı bugün Karadeniz'de ve Kürdistan'da yaptığı gibi... **Evet önemli olan bu silahın özgürlük için mi, yoksa köleliğin devamı için mi kullanıldığıdır.**

İşçi sınıfı ve halk gibi gençlik de kendiliğinden karşı devrime hizmet etmez ve kendi sınıf çıkarlarına bilerek ihanet etmez. Hizmet ettirilir ve ihanet ettirilir. Karşı devrimci sınıflar diğer şeyler gibi bunu da örgütlülüğüyle yaparlar; siyasi partilerle, eğitim programları; inandırma ve şekillendirme araçları (basın, yayın, medya) kültür, sanat araçları ile yaparlar. Yoksa Sabancının, Koçun, Eczacıbaşının kendisi bizzat bunu yapmaz. **Öyleyse proletarya sınıfının ve ezilen halkın da kendisini derleyip toparlaması ve kendi çıkarları için mücadeleye girmesi için olduğu kadar, kendi gençliğinin egemen sınıfların kanlı ve kirli pençelerinden çıkarılması için de kendi kurumlarına ihtiyaç vardır. İşte bu kurum, bu araç partidir. Yani MLM partidir. İşçi sınıfının gençliğe bakış açısının ne olduğunu anlamak isteyen herkes ve her emekçi genç bu sorunun cevabını Türkiye proletaryasının öncü örgütü TKP/ML'nin yaklaşımlarında rahatlıkla görebilir.**

Devam edecek...

G.3

G.3 NATO yapımı bir silahtır.

A- Özellikleri

Çapı	7.62 mm
Azami menzil	3100 m
Tesirli menzil	400-500 m
Şarjör kapasitesi	20 mermi
Uzunluğu (süngüsüz)	102 cm
Ağırlığı (şarjörsüz)	4.250 kg
Ateş hızı (tek tek)	20-30 atım
Atış hızı (otomatik)	500-600 atım
İlk hız	480-500 m/sn
Yiv ve set adedi	4 yiv-4 set
Nişangah takılması	100 m-200 m-300 m-400 m
Boş kovan uzunluğu	51 mm

B- Ana Parçaları ve Görevleri

a- Ana parçaları

1. Namlu 2. Ateşleme düzeni 3. Kundak 4. Nişan tertibatı. Bunlardan başka silaha dışarıdan takılan şarjör ve taşıma kayışı da iki önemli yardımcı parçadır.

b- Parçaların Görevi

1. Namlunun Görevi: Ateş edebilmek için mermiye yataklık etmek, ateşleme sırasında mermiye yön ve dönüş vermek. Namlu mermiye dönüşü içindeki yiv ve setler yardımıyla verir.
2. Ateşleme Düzeninin Görevi: Namluya sürülen mermiyi ateşlemek, boş kovanı dışarı atmak ve silahı yeniden ateşlemeye hazır hale getirmek.
3. Kundağın Görevi: Namluya, ateşleme düzenine yataklık etmek, ateşleme esnasında silaha destek sağlamaktır. El kundağı kabza, el kabzası ve dipçikten meydana gelir.
4. Nişan Tertibatının Görevi: Ateş ederken hedefe nişan almayı sağlamaktır. Gez ve arpacıktan oluşur. Her iki parça da namlu üzerine oturtulmuştur.

Silaha dışarıdan takılan şarjör mermi vermeye, taşıma kayışı ise silahı taşımaya yarar.

C- Tüm Parçaları

1. Gövde
2. Namlu
3. Alev gizleyicisi
4. Arpacık ve koruyucusu
5. Kasatura yeri
6. Namlunun altındaki plastik kundak (elcik) ve pimi
7. Namlunun üst solundaki mekanizma kolu ve yuvası
8. Mekanizma
9. İğne grubu
10. Şarjör yeri ve pimi
11. Tetik ve arka el kabzası
12. Horoz ve horozu sabitleştiren parçalar
13. Tetik grubundaki yaylar ve emniyet mandalı
14. Dipçik ve dipçiği gövdeye bağlayan pimler
15. Dönen daire şeklinde gez ve gez üzerindeki mesafe rakamları
16. Kayış tutturma mandalı.

Ayrıca roket atmak için alev gizleyici sökülüp roket için parça takılır. Roket için nişan tertibatı da takılır. Yine nişancı dürbünü ve gece görüş dürbünü takılır. Sevk fişeği takılır ve tüfek bombası atar.

D- Sökülüp Takılması

a- Sökülmesi

1. Silah emniyete alınır.
2. Şarjör çıkarılır.
3. Silah boşaltılır.
4. Namlunun boş olup olmadığına en az iki kez mekanizma kolu çekilip bırakılarak bakılır.
5. Askı kayışı tutturma mandalından (gerdane) çıkarılır.
6. Sandık arka kapağı üzerindeki iki kilit pimi çıkartılarak dipçik kısmı üzerindeki perçinli yuvalara takılır.
7. Sandık arka kapağı dipçik ile birlikte sökülüp takılır.
8. Kilit pimi dışarıya doğru bastırılmak suretiyle kabza sökülür.
9. Kapak takımı (mekanizma) kurma kolu, tekrar ileri doğru itilir.
10. Alev gizleyen veya manevra cihazı namlu ağzından döndürülerek sökülür.
11. El kundağı tutturma pimi dışarı doğru bastırılır ve el kundağı sökülür.

b- Takılması

En son sökülen parçadan başlamak üzere söküm sırasının tersine sırasıyla takılır.

1. El kundağı
2. Alev gizleyen
3. Kapak takımı (mekanizma)
4. Kabza ve tetik tertibatı
5. Sandık arka kapağı ve dipçik
6. Askı kayışı

Parçaların uygun takılıp takılmadığını kontrol için birkaç defa doldurulus yapılıp tetik düşürülür ve şarjör

takılır.
Silah sökülürken parçaların kaybolmaması için bir bez kullanılması gerekir. Bez yoksa parka veya şal kullanılmalıdır.

E- Delme Tesirleri

1. Kuru çam	: 100 m'den 85 cm
	: 400 m'den 85 cm
2. Kum	: 200 m'den 15 cm
3. Kil	: 185 m'den 15 cm
	: 200 m'den 35 cm
4. Çelik levha	: 100 m'den 1 cm
	: 400 m'den 0.15 cm'dir.

Federal Alman çelik başlığını 640 m'ye kadar, Amerikan çelik başlığını 800 m'ye kadar delebilir.

F- Mermi Özellikleri

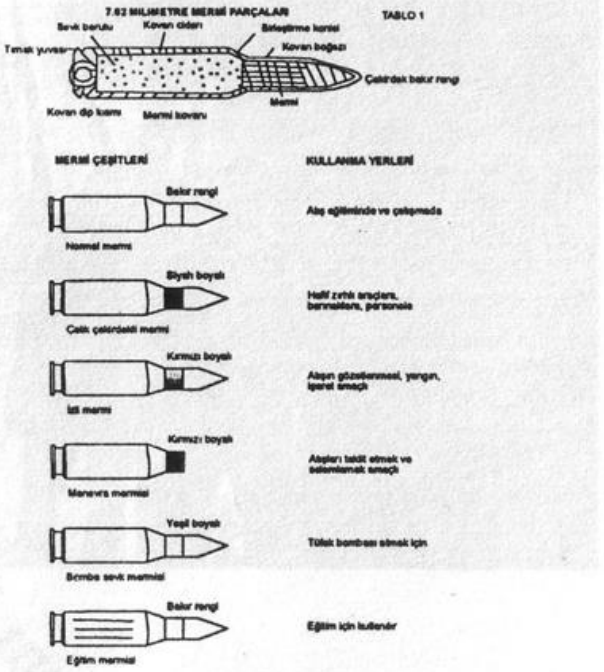

G- Tutukluklar

Tutukluluk Cinsi	Tutukluluk Şekli	Nedenleri	Giderilme yolları
Namluya mermi sürülemiyor.	a- Mermi şarjörden çıkmıyor.	1. Şarjör yerine oturmamıştır. 2. Şarjör veya yayı bozuktur. 3. Mermi bozuktur.	1. Şarjör yerine oturtulur. 2. Şarjör veya yayı değiştirilir veya düzeltilir. 3. Mermi değiştirilir.
	b- Mermi şarjörden çıktığı halde namluya sürülemiyor.	1. Mermi yatağı kirlidir 2. Mermi bozuktur 3. İcra yayı bozuktur. Esnekliğini yitirmiştir. 4. Mekanizma hareket etmemektedir.	1. Mermi yatağı temizlenir. 2. Mermi değiştirilir 3. Yay değiştirilir. 4. Mekanizma temizlenmelidir.
Tetik çekildiği halde silah ateş almıyor.	a- İğne kapsüle vurmuyor.	İğne veya iğne yayı kırıktır.	Kırık parça değiştirilir.
	b- İğne kapsüle hafif çarpıyor.	İğne kısadır veya yay esnekliğini kaybetmiştir.	Bozuk parça değiştirilir.
	c- İğne vurduğu halde silah ateş almıyor.	Mermi bozuktur. 1. Mermi yatağı kirlidir. 2. Tırnak veya yay bozuktur.	Mermi değiştirilir. 1. Mermi yatağı temizlenir. 2. Bozuk parça değiştirilir.
Ateş edildikten sonra boş kovan dışarı atılmıyor.	a- Boş kovan mermi yatağından çıkmıyor.	Boş kovan atacağı bozuktur.	Boş kovan atacağı değiştirilir.
	b- Boş kovan mermi yatağından çıktığı halde dışarı atılmıyor.		

Notlar: Mermi bozukluğunda kapsül veya barutun nemli olması da nedenlerdendir.
Silahı temizlerken hiçbir parçası zorlanmamalıdır. Söküp takarken de aynı şeyler geçerlidir. Namlu temizliğinde "ateş ederek temizleme" yoluna gidilmemelidir.
Düşman veya uzantıları iğne grubunu çalabileceği gibi kırabilir de, onun için silah sürekli kontrol edilmelidir.

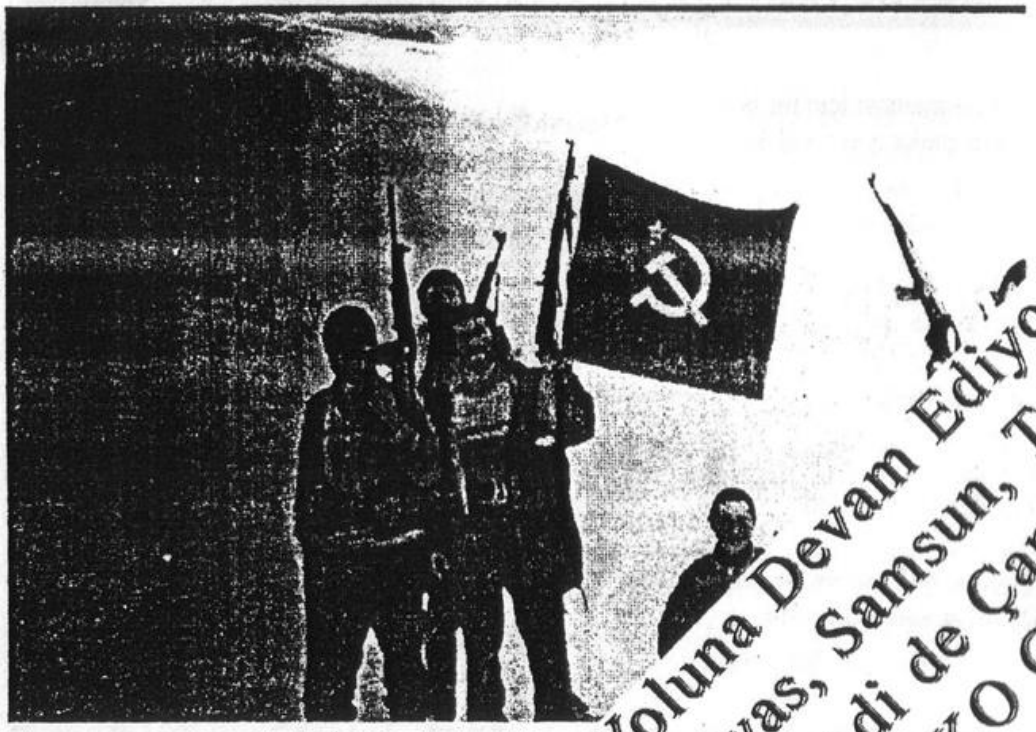

Devrim Kervanı Yoluna Devam Ediyor:
Dersim, Erzincan, Sivas, Samsun, Tokat,
Amasya, Çorum ve Şimdi de Çankırı da
Tutuşturuyor Bozkırı TİKKO Gerillaları!